

Pionerernes Ankomst til Saltsødalen - 24. Juli 1847

1. JULI 1942
91. AARGANG

NUMMER 7
30 ØRE

BRIGHAM YOUNG

af Ældste Chr. Rasmussen, København.

Den 1. Juni 1801 er en Mindedag i Jesu Kristi Kirke, idet en af Kirkens store Mænd, nemlig Profeten Brigham Young denne Dag blev født. Brigham Young var sikkert en af de største Førere, der nogensinde har levet paa denne Jord. Vi hører saa meget om Joseph Smith og hans Mission, men sjældent hører vi noget om Brigham Young og hans store og vidunderlige Mission og Gerning. Maaske kunde det interessere os at komme til at kende ham lidt nærmere. Hvad var det, som gjorde Brigham Young til denne store Mand, som han i Virkeligheden var? Vi kender ham under Navnet „Nutidens Moses;“ men kender vi hans Karakter? Jeg skal nu forsøge i Korthed at belyse nogle af de mange gode Egenskaber, som han var i Besiddelse af, og som vi alle kan lære af.

OPRIGTIGHED:

En af de største Hemmeligheder ved denne Mands Indflydelse paa Folket og Menneskeheden var hans Oprigtighed. Han var en stor Mand, og han annammede Mormonismen i Oprigtighed, ikke noget Hykleri, men ærlig oprigtig troede han paa Evangeliet og anvendte dets Lære og prædikede det med Begejstring. For Religionens Skyld rejste han ud, forlod Familie, led Sult og Tørst, kom fattig tilbage, oparbejdede sig igen en Formue for atter at ofre den for Kirken. Kan vi ikke paa dette Punkt lære en hel Del af ham? Er vi lige saa ærlige og oprigtige i vore Gerninger, i vor Religion, som vi har annammet, som han var? Jeg tror det næppe.

TROFASTHED OG MOD:

Med hele sin Sjæls Styrke og Kraft var han trofast overfor Joseph Smith. Engang skete det i Kirtland, at nogle af de mest fremragende og ledende Mænd, deriblandt endog nogle af Apostlene og Vidnerne til Mormons Bog, sammenkaldte et Møde bag Ryggen af Joseph Smith. De vilde styrte Joseph Smith og have David Whitmer til Præsident i Stedet

for. Brigham Young, som opdagede det, gik hen for at forsvare Joseph Smith. Han rejste sig og sagde dem klart og tydeligt, at han vidste, at Joseph Smith var en Profet, ligegyldigt hvad der saa blev sagt om ham, og han sagde dem, at deres Fremgangsmaade ikke var i Kirkens Aand, og at de, hvis de blev ved paa denne Maade, vilde miste deres egen Magt og Myndighed, og at det Baand, som knyttede dem til Guds Profet, vilde briste, og de vilde ikke opnaa at se Guds Herlighed. Er vi lige saa trofaste? Er vi lige saa modige til at forsvare vor Profet, eller vore ledende Brødre, som er i Besiddelse af Magt og Myndighed fra Gud? Er der en eller anden, der taler ondt om en Broder eller Søster, der ikke er til Stede, forsvarer vi da vedkommende, eller kaster vi et daarligt Skin paa den omtalte og siger: „Ja, det er ogsaa min Mening. Jeg mener heller ikke, at han eller hun dur til dette Arbejde". Forsvarer vi vor Broder, ligesom Brigham Young forsvarede Profeten, og siger: „Saalænge han er valgt og indsat af de ledende Brødre, vil jeg anerkende dette og støtte ham ham i hans Gerning". Her er atter et Punkt, hvor vi har noget at lære.

YDMYG OG BESKEDEN:
Forbundet med sin Trofasthed var Brigham Young Ydmygheden selv. Han udtalte engang: „Jeg har aldrig givet mig ud for at være Broder Joseph. Jeg er Broder Brigham og forsøger kun at gavne og hjælpe Guds Folk. Jeg er ikke mere eller bedre end en hvilken som helst anden, der forsøger at gøre noget godt." Til de, der roste ham og hans Gerninger, sagde han: „Jeg er ikke stor eller fuldkommen; men Evangeliet er stort og fuldkomment."

Engang skete det i en meget stor Forsamling, at en af de unge Brødre i sin Tale priste og roste Brigham Young i høje Toner. Straks, da han var færdig, rejste Brigham Young sig og sagde: „Jeg vil hellere med det samme indskyde en Bemærkning med Hensyn til den Omtale, som denne Broder gav mig. Om den er rigtig eller ikke, maa Forsamlingen selv afgøre; men at stille mig paa lige Fod med de store Profeter fra Bibelen eller at sammenligne mig med Joseph Smith, som denne Broder gjorde, det er for

meget. Mormonismen har gjort alt for mig, og jeg takker Gud for, at han sendte os Profeten Joseph."

Engang skrev en engelsk Forfatter til Brigham Young, og da denne Forfatter lagde megen Vægt paa Titler, benyttede han alle de Titler, som han mente, Brigham Young besad. Senere, da han traf Brigham Young personligt, sagde denne til ham: „Jeg ser, at De lægger megen Vægt paa Titler". „Ja, Herr Guvernør, og jeg haaber ikke, at jeg har glemt nogen". „Nej, min Herre", sagde Brigham Young, „men den første og vigtigste af dem alle har De undladt, og jeg ved ikke af, at der findes nogen Aarsag til, at den skulde berøves mig". „Mener De Deres Generaltitel? Jeg beder Dem meget undskylde. Maa jeg faa Lov til at tilføje den". „Nej", sagde Brigham Yonng, „nu er det ligemeget, men næste Gang De skriver, beder jeg Dem om kun at benytte denne ene og undlade de andre. Det ser meget pænere ud at skrive Herr Brigham Young, Maler- og Glarmester". Hvem af os er lige saa ydmyge? I Pagtens Bog 121. Kapitel, Vers 34 og 35 staar der: „Se mange er kaldede, men faa er udvalgte. Og hvorfor er de ikke udvalgte? fordi deres Hjerter er de verdslige Ting hengivne, og de tragte efter menneskelig Ære". Men helt anderledes var det med Brigham Young. Han ønskede ikke menneskelig Ære og Hæder; men han tragtede kun efter Guds Riges Retfærdighed. Sin Magt og Indflydelse udøvede han i Kraft af Præstedømmet, ved Venlighed og sand Kundskab uden Hykleri og Svig, og derigennem opnaaede han at blive en af Guds udvalgte. Det eneste her paa Jorden, han var stolt af, var hans Religion. Han anvendte Læren i Rom. 1: 16: „Thi jeg skammer mig ikke ved Evangeliet; thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver den, som tror."

TRO:

Og Brigham Young troede paa Gud. Ja, han havde en Profets Tro. Vi ser det, da han første Gang den 24. Juli 1847 betraadte Saltsødalen sammen med sin lille trofaste Trop paa 140 Sjæle. Ledet og inspireret af Gud, sagde han: „Dette er Stedet". Han saa med en Profets Øjne, hvordan der vilde opstaa en blomstrende By af den øde Ørken.

FLID OG AKTIVITET:

Brigham Young studerede Naturen, Menneskene og Bøger. Han søgte altid efter Sandhed, efter hele Sandheden, efter Kundskab om Tingene, som de er, som de var, og som de skal blive. Han grundlagde to Højskoler: „Brigham Young Universitetet“ i Provo, grundlagt 1875 og Landbrugshøjskolen i Logan.

Sammen med den store tyske Lærer og Pædagog Dr. Karl G. Maeser skabte han et Skolesystem, som i Dag af Amerikas mest fremragende Pædagoger bliver betragtet som Mønster paa dette Omraade.

Dette er i Korthed enkelte af Brigham Young's gode Egenskaber, som vi burde tilegne os og lære af.

Den unge Mand og Cigaretten

Af Ældste Francis W. Kirkham

Det sker ofte, naar jeg er ude at køre, at jeg tilbyder nogle unge Mænd at køre med mig et Stykke. „De har et fint, rent Ansigt og et intelligent Udseende“, sagde jeg til den unge Mand, som steg ind i min Bil, „jeg antager, at De har Realeksamen og skal hjem og læse til Studentereksamen“. — „De har Ret“, sagde han. „Jeg tog Realeksamen, da jeg var 17 Aar. Min Fader er død, og jeg arbejder for at hjælpe med til at underholde min Familie. Jeg vil gerne begynde at læse til Studentereksamen i Aar, hvis det er muligt“. Vi snakkede sammen, og i Samtalens Løb sagde jeg: „Jeg antager, at De ikke røg, medens De gik i Realklassen?“ „De har Ret“, lød Svaret; „men jeg har røget lidt siden“. Saa sagde jeg til ham: „Jeg drikker af og til Limonade og Appelsinsaft og spiser Drops, fordi disse Ting smager mig og stiller min Tørst og naturlige Trang efter søde Sager. Jeg forstaar, at Cigaretten maa smage Dem“. „Nej“, svarede han, „Den skader mig, ved jeg“. — „Ja; men De vil maaske hellere have Cigaretter end noget andet, De kunde købe for disse Penge?“ „Forkert igen, jeg foretrækker at gaa i Biografen, købe Klæder,

invitere min Pige ud og meget andet". — „Maaske de bruger Deres Penge til Tobak af Sympati for Fabrikanterne?" „De gaar sandelig haardt ind paa mig", svarede han. — „Situationen er altsaa saaledes: De bryder Dem ikke om Cigaretter, de skader Dem, De vil hellere købe noget andet for Pengene, og Fabrikanten trænger ikke til Deres Penge. Det lyder dumt". Og han var enig med mig.

Ved en anden Lejlighed standsede jeg ogsaa min Bil og lod en anden ung Mand, paa omtrent samme Alder, køre med mig. Han var gennemsyret af Cigaretlugt. „Vær saa venlig at sætte Dem paa Bagsædet", bad jeg ham. „Den Cigaretlugt, der hænger ved Deres Tøj, er meget ubehagelig for mig". Han syntes at være ærgerlig. „Hvad er der i Vejen", spurgte han genert. „Unge Mand, De er en Slave af Cigaretten. De har saa meget Nikotin i Dem nu, at De altid vil købe Cigaretter, førend De køber Mad og Klæder. Deres fremtidige Uddannelse er lig Nul. De er nervøs og irritabel. Deres Chance for at gifte Dem med Deres udkaarne er meget lille". „Men jeg kan holde op naar jeg vil", sagde han raskt. „Nej, ikke nu — maaske De kunde for et eller to Aar siden. Hvis de ikke havde røget før De var 21 Aar, saa maaske; men nu er De en Slave. Cigaretten befaler, og De adlyder, for den giver sig ikke".

Førend han gik fra mig, sagde han, at han vilde holde op. Jeg gav ham min Adresse og sagde til ham: „Som Tak for Køreturen kan De skrive til mig, naar De ikke har røget i to Maaneder". Han skrev ikke.

Et Selskab unge Mænd besøgte Eastman Kodak Fabrikken for at bese den. Medens de var samlet i et Forværelse, før de blev vist omkring, tiltalte Føreren dem saaledes:

„Drenge, dette er en stor Fabrik med en Arbejderstok paa flere tusind Mand. Brandfaren er meget stor, saa vi maa bede jer lægge alle Tændstikker og Cigaretter her paa Bordet, til I har beset Fabrikken". Der var dyb Tavshed. Ingen kom hen til Bordet. Føreren gentog sin Opfordring: „Drenge, jeg mener det alvorligt. Vi maa forlange, at I lægger Tændstikker og Cigaretter her, medens I opholder jer i Fabriksbygningerne".

Saa svarede en af de unge Mænd: „Vi er Spejderdrenge

fra Utah. Vi ryger ikke. Dette er Grunden til at der ingen kom hen til Bordet". Beretningen om denne Hændelse spredte sig over Fabrikken og hele Byen.

Færre Cardialgier under Rationeringen

Af Læge O. Høegh-Guldberg, Gjedved

Som distribuerende Læge har man en ret nøje Føling med Medicamentforbruget hos sit Klientel, ikke alene med, hvad der bruges ved første Ordination men ogsaa med, hvad Folk siden fortsætter med at bruge, og derfor vil en Forandring i Omsætningen under iøvrigt lige Forhold sandsynligvis have reelle Aarsager.

Den forekom mig nylig paafaldende, at der blev omsat saa lidt Mavepulver; jeg bad min Apoteker undersøge Sagen, og det viste sig da, at der til min Praksis (trods Stigning i den samlede Medicinmængde var udleveret nøjagtig 33 1/3% mindre Mavepulver (Pulv. alkal. c. hyosc., Belladonna-Neutralon og Pul. bism. subn. c. magn. (eller c. morph.)) i Perioden November-April i Vinter end i forrige Vinters tilsvarende Maaneder.

En saa stor Nedgang maa skyldes, at der er færre sure Maver, et Indtryk, man ogsaa faar paa anden Maade. Hvad er Aarsagen? Talrige Varer er jo rationerede, men Kosten paa Landet er dog undtagen for 2 Tings Vedkommende: Det mere klidrige Brød og den forsvindende Kafferation.

Mon ikke, det er Kaffens Bortfald, der skal have Hovedæren? Mange Mennesker, som nu en sjælden Gang faar en Kop ren Kaffe, vil have opdaget, at den ikke taales saa godt som tidligere, da man var i Træning, og selvom Erstatningerne ogsaa, hvor der ikke er „Savsmuld, afsuttede Daddelkerner og lignende" i dem, vel ikke er direkte befordrende for Sundheden, saa taales de vist bedre end Nationaldrikken.

Ugeskrift for Læger, 4. Juni 1942.

UNGDOMSFORENINGERNE.

Ungdomsforeningens Sommerprogram.

Hovedbestyrelsen har lige udsendt Programmer, der kan bruges som Rettesnor for Sommerens Møder og Udflugter. Vi har med dette Program troet at kunne gøre hele Arbejdet mere interessant og mere tillokkende i en Tid, hvor de fleste af vore Unge helst vil dyrke Lejr-, Strand- eller Friluftsliv, ingen, heller ikke Hovedb. vil fortænke nogen heri. Der findes ikke noget skønnere end at være i Guds frie Natur i de milde Sommeraftener. Rekreation er en af Opgaverne for Ungdomsforeningerne og ikke den mindste, derfor mener vi, at disse Programmer netop paa dette Omraade vil gavne ganske godt. En anden Ting er, at vi ved disse Udflugter er i Stand til at invitere Kammerater med, som ellers ikke har Forbindelse med Kirken. De generer sig maaske ved at gaa til Møderne i vore Kirker, men paa en Udflugt synes de godt, det kan lade sig gøre at være med, ja, vi er maaske i Stand til at give Ungdomsf. en kærkommen Tilvækst, som det muligvis vilde være svært at skaffe, hvis alle Møderne blev holdt indendørs hele Sommeren.

Jeg ved godt, at der i flere Grene har været Røster fremme om, at Ungdomsf. skulde holde en lang Sommerferie, det synes jeg vilde virke hemmende paa hele Arbejdet. Kontakten med hinanden spiller en stor Rolle i det daglige Arbejde, jo mere Sammenhold jo bedre.

Det er muligt, at enkelte Grene finder for megen Udflugt i Programmerne, men her er den lokale Bestyrelse højeste Myndighed. Hovedbestyrelsen har strakt sig til det største Antal Ture. Jeg beder derfor indtrængende, at man ikke overskrider dette. Derimod kan man, om det skønnes nødvendigt, lave et Par Mødeaftener mere paa Bekostning af Udflugterne, men iøvrigt er jeg af den Mening, at Programmerne vil gøre mest Nytte, som de er sat op. Det er muligt, der er flere Grene, der ikke deler Hovedbestyrelsens Mening. Vi vil derfor være meget taknemlig, om vi maatte blive korrigerede. *Saglig Kritik er den bedste Form for Udvikling.*

Unge Mænd og unge Kvinder i Den danske Mission, vær med i den Opgave Hovedbestyrelsen har sat sig, at skabe en frisk og frejdig Ungdom, der uden Skrubler vil tage Kirkens Sag paa sine Skuldre, og aldrig give op.

Vi har, som alle er gjort opmærksom paa, maattet opgive Stævnet i Aar, og som Tidens Vanskeligheder skrider frem Dag for Dag, er vi kun glad for, vi var nødsaget til dette. Vi har dog ikke sagt Farvel til Stævnerne, men raaber et højt „paa Gensyn“. Naar Samlingssignalet igen toner ud over Landet, skulde vi gerne staa rustede til Konkurrencen. Det kan vi gøre ved at tage kraftig Del i Ungdomsarbejdet.

Der bliver sikkert flere Grene, der faar nogle prægtige Ture. Lad os faa et kort Referat heraf, maaske vil jeres Ideer være til Gavn og Efterfølgelse for andre og derigennem skaffe styrkende Rekreation til alle. Hvis en Gren har tilrettelagt et særligt stort Arrangement, bør de øvrige Grene underrettes herom.

Vi stoler paa hver enkelt Bestyrelse og lover den Støtte paa alle Omraader, og haaber til Gengæld paa Loyalitet og Tillid.

Maa Guds Aand være det styrende gennem alle Sommerens Møder og Udflugter, saa ved jeg. at Fremgangen vil kunde spores, naar Solen atter taber sin Varme.

Min Stemning passer lige til Digterens Ord:

Løft dit Hoved du raske Gut,
om et Haab eller — — —

Julius Andersen
Præsident for Hovedbestyrelsen

En for En!

Grundet paa, at Korbøgerne har været udsolgt i flere Aar, er Københavns Grens Sangkor kommet i Vanskeligheder med Hensyn til Korbøger. Vi har kun 12 Bøger til vor Raadighed, og disse er ikke helt uden Lyde.

Vi beder derfor Søskende i Den danske Mission om, at hvis de har en Korbog, de kan hjælpe os med, da at sælge os den mod at faa en Salmebog i Stedet for.

Altsaa En for En! Mulige Tilbud bedes sendt til

Carlos E. Andersen, Priorvej 12, København F.

Indlæg til Artiklen:

„En Opgave for Kvindelig Hjælpeforening“

i Skandinaviens Stjerne, Juni 1942.

At belære os om, hvorledes vi paa en økonomisk overkommelig Maade kan tilberede vor Føde af Jordens næringsrige Urter og Planter, vil i Sandhed være en Opgave, værdig og nyttig for Kvindelig Hjælpeforening, hvorved den vilde øve saa prisværdig en Indsats for vor timelige Frelse og Velfærd, at den vilde sætte sig ikke alene et smukt og stedse varigt Minde, men manges stille Pris for Hjælpen til at efterleve et guddommeligt Raad, som vi dog før eller senere skal lære. Er Spørgsmaalet: „Hvorledes skal vi bære os ad,“ løst paa en praktisk Maade (og mon det egentligt er saa svært et Spørgsmaal), skulde enhver i egen Interesse, Organisationerne som det enkelte Medlem indenfor Kirken, praktisere Visdomsordets Bud.

J. C. M. Carlsen

NB. Yderligere Indlæg modtages indtil 15. Juli 1942.

LÆNGSEL

Dejlige Utah — hør, hvor det klinger;
klinger saa højt over Bølgerne blaa;
dejlige Zion paa Drømmenes Vinger;
atter — jeg synes i Salt Lake at gaa.

Dejlige Salt Lake, med dine Bjerge!
stolt som en Mur om Dalene staar.
Maanen sig spejler i Saltsøens Vande,
en efter en titter Stjernerne frem.

Dejlige Salt Lake, let dine Vinde
leger saa svalt over Saltsøen hen,
Morgenens Skær byder Natten forsvinde;
i det solrige Utah, bryder Solen frem.

Dejlige Tabernakel, blødt dine Sange
toner saa himmelsk fra Koret frem;
naar Taler og Sange høres derinde,
da ydmyge Bønner opsendes til Gud.

Dejlige Salt Lake, langt ude i Vesten!
Mindernes Hær kommer tryllende frem;
ej kan du glemmes i Hverdagens Færden,
altid jeg mindes Zions Hjem.

Johanne Østrup.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Søndag den 14. Juni 1942 blev en Datter af Str. Rita Henriette Nielsen, Aarhus, velsignet og givet Navnet **Eva Marie Richter Nielsen.** Den hellige Handling blev udført af Distriktspræsident Thorvald J. Jensen. Eva blev født i Aarhus den 3. Juni 1942.

Dødsfald:

HJØRRING: Tirsdag den 5. Maj afgik en af Hjørring Grens ældste Medlemmer Søster **Karen Marie Jeppesen,** født Svendsen, ved Døden. Str. Jeppesen, der den 27. September vilde være fyldt 80 Aar, gik bort fra denne jordiske Tilværelse med et stort og kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets guddommelige Sandhed. Hun blev ved Daab indlemmet i Kirken den 31. Marts 1914 og var en god og trofast Støtte for Kirkens Sag. I mange Aar havde hun Pensionat for de Missionærer, der virkede i Hjørring Gren og var som en Moder for dem. Hun omfattede dem med en Kærlighed, som var det hendes egne Børn. Ved Begravelsen, der foregik fra Hjørring Bys Kapel, talte Ældste Peter Steenberg Hansen fra Aalborg smukt og gribende over Søster Jeppesen. En Solo sunget af Søster Bukke fra Aalborg afsluttede den smukke Handling. Søster Jeppesen hviler nu efter et stort Arbejde i Herrens Vingaard, og vi ved, at hun vil opstaa til Herlighed og Glæde. Ære være hendes Minde! V.H.A.

KØBENHAVN: En af Københavns ældste Medlemmer, Ældste **Søren Christian Petersen,** døde den 25. Maj 1942 i den høje Alder af 90 Aar. Broder Petersen var en af Menighedens Pionerer, da han blev Medlem af Kirken den 29. Juni 1889. Da hans svigtende Helbred gjorde det umuligt de sidste Leveaar at komme i Kirken, glædede han sig over ethvert Besøg, han fik og dermed enhver Anledning til at bære et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets Storhed. Begravelsen fandt Sted fra Kirkebygningen, og Ældste Jens P. Hansen og Missionspræsident Orson B. West talte trøstende og opmuntrende til de efterladte og udtrykte et Ære være Søren Petersens Minde! W.Ø.P.

Uventet for Søskende og Venner og til megen Sorg og Bekymring for de paarørende døde Str. **Petrine Skriver,** født Eldrup, pludseligt den 8. Juni 1942. Str. Skriver følte sig rask og ved godt Helbred indtil nogle faa Timer, førend Døden indhentede hende; men efter at have været i Byen blev hun pludselig syg og paa Vejen til Hospitalet døde hun af Hjertelammelse. Den, der skriver disse Linier, besøgte Str. Skriver 10 Dage før hendes Død og var glad for at høre hende udtrykke sin Glæde over at komme i Kirken. Naar der ved forskellige Lejligheder har været appelleret til Søskendes Godgørenhed, har man altid fundet Forstaaelse og Støtte hos Str. Skriver. Vi udtrykker vor Deltagelse overfor Str. Skrivers Mand og Børn ved Tabet af en trofast og kærlig Hustru og Moder.

AALBORG Fredag den 15. Maj afholdt Søndagsskolen en vellykket Fest til Fordel for Børnenes Sommerudflugt. Der blev udført et udmærket og afvekslende Program bestaaende af Sang og Musik og Oplæsning af humoristiske Fortællinger. Ligeledes blev der paa Scenen opført et Skuespil „Det høje C", som vakte vild Jubel og Begejstring blandt Tilskuerne. Efter Servering af Vand og Lagkage, var der Lejlighed til et Par Timers Dans. Stormende Jubel vakte det, da der under Festen mødte en tilrejsende Balletdanserinde og tilbød at give en Danseopvisning.

Efter Opvisningen viste det sig, at „Danserinden" var den udmærket maskerede Verner Christensen. De fleste Herrer blev vistnok lidt lange i Ansigtet. „Hendes" Partner var Børge Klitgaard.

Alt i alt en vellykket Aften, der gav et pænt Overskud til Søndagsskolens Kasse, saa den traditionelle Sommertur er reddet. E.H.S.

RANDERS GREN PAA BESØG I AALBORG: Den 30. og 31. Maj gæstede 12 af Randers Grens Medlemmer Aalborg. Lørdag Aften udførte Randersfolkene et udmærket Program. Første Afdeling var den alvorlige, hvor vi blev præsenteret et Skuespil skrevet af Brd. M. Paulsen. Skuespillet „Da Samvittigheden vaagnede", gav en Skildring af en Mand, der forlader Kirken og sit Hjem og kommer paa Afveje, men senere indser sine Fejl og viser sand Anger. Stykket var rigt paa Sang og Musik og desuden ogsaa Ballet. Det blev glimrende udført og fik megen Bifald. Efter en Pause fortsattes der med det mere fornøjelige Program bestaaende af: Sang, Monologer. Særlig Lykke gjorde to Børn, der dansede Foxtrot og Fynsk Polka, en Pige, der sang Solo samt en Balletopvisning. Alt i alt en vellykket Aften, der overværedes af 103 Søskende og Venner.

Ungdomsforeningerne var overgivet Mødet Søndag Aften, hvor de 3 Brødre, nemlig: Marius Paulsen, Kr. Johansen og Enevold Nielsen fra Randers, talte. Der blev talt alvorligt og opfordrende til Medlemmerne om at yde deres Indsats i Kirken. Kl. 10 Søndag Aften gik Toget atter mod Randers, og der var gensidig Glæde og Tilfredshed ved Resultatet af dette Besøg. Det er vort Haab, at dette Samarbejde maa fortsætte til fælles Opbygning i en Tid, hvor vi trænger til Venskab og Sammenhold som ingensinde før. Til Stede ved Søndagsmødet var 70. „C".

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris 30 Øre pr. Nummer, Kr. 3,00 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L.